

عنوان مقاله:

ارتقای کیفیت محیط با گسترش پیاده مداری با رویکرد نوشهرسازی

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علی شکوهی - استادیار گروه طراحی شهری، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی ایران.

مهدی ساشورپور - استادیار گروه طراحی شهری، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی ایران.

رحمان صالحی - دانش آموخته کارشناسی ارشد طراحی شهری، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی ایران.

خلاصه مقاله:

تا پیش از وقوع انقلاب صنعتی، عابر پیاده حضور پر رنگی در فضاهای شهری داشته و محور طراحی فضاهای شهری به شمار میرفته است. پس از انقلاب صنعتی با سلطه تدریجی حرکت سواره بر پیاده و فضاهای شهری و معابر، برنامه ریزی و طراحی شهری را از مقیاس ها و نیازهای انسان پیاده، دور ساخته است. نتیجه تداوم چنین روندی باعث شده، حیات مدنی فضاها با خطر روبرو شود. هدف مقاله حاضر ارتقای کیفیت محیط با گسترش پیاده مداری با رویکرد نوشهرسازی است. روش کار در مقاله حاضر توصیفی - تحلیلی و اساس کار به صورت کتابخانه ای و اسنادی و با بررسی رویکرد نوشهرسازی جهت گسترش پیاده مداری خواهد بود، بنابر این نوع تحقیق کاربردی است. یافته های مقاله حاکی از این است که لحاظ الزامات رویکرد نوشهرسازی در خصوص پیاده مداری برای ارتقای کیفیت محیط بسیار ضروری بوده و باعث آسایش و راحتی، مطلوبیت محیط، سرزندگی، سلامتی، برقراری تعاملات اجتماعی، ... شده و نهایتاً ارتقای کیفیت محیطی را به بار می آورد. نتایج حاصل از مقاله در برنامه ریزی ها و تصمیم گیری ها قابل استفاده است

کلمات کلیدی:

پیاده مداری، نوشهرسازی، سرزندگی، تعاملات اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/395457>

